USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), a soudkyň Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **Mgr. M. Š.,** zastoupeného Mgr. Miluší Pospíšilovou, advokátkou, se sídlem Paprsková 1340/10, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti,** se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o návrhu Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému krajskému soudu, ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 109/2018,

takto:

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 109/2018 **se přikazuje** Krajskému soudu v Praze.

Odůvodnění:

[1] Městský soud v Praze předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu podle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."). Svůj návrh odůvodnil tím, že orgánem prvního stupně v řízení, jehož se žaloba týká (žádost žalobce o poskytnutí kopie žaloby z trestního řízení podle zákona o svobodném přístupu k informacím), je Městský soud v Praze a tato skutečnost by mohla vyvolat objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců specializovaných senátů Městského soudu v Praze.

[2] Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle § 9 odst. 3 s. ř. s. mají účastníci právo se vyjádřit k tomu, kterému soudu má být věc přikázána.

[3] Proti přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu neměl námitky ani žalovaný, ani žalobce, který za soud, jemuž by věc měla být přikázána, označil Krajský soud v Praze, v jehož obvodu bydlí a zároveň zde má sídlo žalovaný.

[4] Nejvyšší správní soud naznal, že Městský soud v Praze, který ve správním řízení rozhodoval jako správní orgán prvního stupně, je subjekt totožný se soudem, který by měl ve věci rozhodnout, a tato skutečnost by mohla vést k důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudců Městského soudu v Praze. Všichni soudci specializovaných senátů tohoto soudu jsou proto vyloučeni pro možnou podjatost. S ohledem na výše uvedené skutečnosti je zřejmé, že nelze pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného městského soudu sestavit senát, a z tohoto důvodu jsou splněny zákonné podmínky pro přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu.

[5] K objektivní pochybnosti o nepodjatosti soudců v situaci, kdy by měli rozhodovat o žalobě proti rozhodnutí soudu, u něhož sami působí, Nejvyšší správní soud odkazuje na své rozhodnutí ze dne 30. září 2005, č. j. 4 As 14/2004 - 70, v němž dospěl k závěru, že v případě, kdy je ve správním soudnictví napadeno rozhodnutí místopředsedy krajského soudu (Městského soudu v Praze) a o věci má rozhodovat tentýž soud, lze mít objektivní pochybnost o nepodjatosti všech soudců tohoto soudu, neboť místopředseda soudu může v zákonem stanovených případech vůči nim vykonávat úkoly státní správy. Nejvyšší správní soud navíc o přikázání věci již rozhodoval za obdobných skutkových okolností a u totožných účastníků řízení již v minulosti, jak upozornil žalobce ve svém vyjádření (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. března 2007, č. j. Nad 8/2007 - 40, z poslední doby pak usnesení ze dne 17. května 2016, č. j. Nad 114/2016 - 37).

[6] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrh Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu je důvodný, a proto přikazuje věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Praze jako jinému než místně příslušnému krajskému soudu, který je soudem nejbližším sídlu (bydlišti) účastníků řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. července 2018

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu